

OKRESNÝ ÚRAD BRATISLAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV

Referát vnútorných vecí

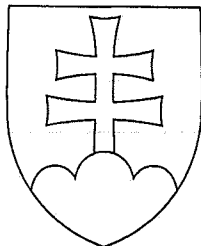
Tomášikova 46, 832 05 Bratisl

Číslo spisu

OU-BA-OOP1-2026/421652-005

Bratislava

16. 02. 2026

Rozhodnutie

o proteste prokurátora

Popis konania / Účastníci konania

██████████, nar. ██████████, bytom ██████████, ██████████

Výrok

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava ako príslušný správny orgán podľa § 24 ods. 6 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v konaní o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 135/25/1101-4 zo dňa 28.11.2025, podanom podľa ustanovenia § 23 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 24 zákona o prokuratúre proti rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/389573-015 zo dňa 05.12.2024, právoplatné dňa 08.01.2025, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) zastavil priestupkové konanie proti obvinenému ██████████, nar. ██████████, bytom ██████████, ██████████ zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 181/2014 Z. z. o volebnej kampani a zmene a doplnení zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o volebnej kampani“), ktorý mal spáchať tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala v rámci 1. kola volieb od 09.01.2024 do 21.03.2024, mal uverejnením plateného príspevku dňa 03.03.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech, resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, rozhodol takto:

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 135/25/1101-4 zo dňa 28.11.2025 vyhovuje a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2024/389573-015 zo dňa 05.12.2024, právoplatné dňa 08.01.2025, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému ██████████, nar. ██████████, bytom ██████████, ██████████ zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, zrušuje.

Odôvodnenie

Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím OU-BA-OVVS2-2024/389573-015 zo dňa 05.12.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2025 (ďalej len „rozhodnutie“) podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch nakoľko skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, zastavil konanie o priestupku, podľa § 20 ods. 1 písm. b)

v spojitosti s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, skutkovú podstatu ktorého mal naplniť [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „obvinený [REDAKOVANÉ]“) tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala v rámci 1. kola volieb od 09.01.2024 do 21.03.2024, mal uverejnením plateného príspevku dňa 03.03.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech, resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje.

Proti tomuto rozhodnutiu podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I protest prokurátora podľa § 23 ods. 1 zákona o prokuratúre s poukazom na ustanovenie § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 a § 24 zákona o prokuratúre, ktorým podľa § 23 ods. 2 písm. f) zákona o prokuratúre navrhuje, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené, pretože ním bolo porušené ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ust. § 2 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a ust. § 3 ods. 1, ods. 4, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

V odôvodnení protestu prokurátora prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I mimo iné skutočnosti uviedla, že prvostupňový správny orgán argumentáciu v rozhodnutí postavil v podstate na tom, že [REDAKOVANÉ] svojim konaním nenaplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 20 ods. 1 zákona o volebnej kampani, keď na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane na prezidenta SR v roku 2024 uverejnil príspevok dňa 03.03.2024, ktorým mal viesť sponzorovanú činnosť v prospech, resp. v neprospech kandidáta na prezidenta, nakoľko pre spornosť výrokov vo videu nebolo možné jednoznačne určiť, či uverejnený videozáznam naplnil skutkovú podstatu zakázanej volebnej kampane v zmysle § 2 ods. 3, pričom aj keby tak nastalo, v kontexte uverejnenia plateného videozáznamu na sociálnej sieti Facebook, by takéto video ako platená reklama v zmysle platnej judikatúry Ústavného súdu SR nebola považovaná za porušenie ustanovení o volebnej kampani.

Prokurátorka v proteste prokurátora uviedla, že prvostupňový správny orgán uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 11. decembra 2013, sp. zn. PL. 15/2013, podľa ktorého volebná kampaň spočíva v aktívnom sprístupňovaní informácií o kandidátovi alebo o politickej strane do dispozičnej sféry voliča s cieľom ovplyvniť jeho voľbu. V danom prípade podľa priestupkového úradu nie je možné preukázať, že uverejnený príspevok bol zverejnený za účelom činnosti na podporu stranického kolegu a zároveň toho času predsedu strany hlas – sociálna demokracia ako kandidáta vo voľbách na prezidenta SR.

K tomuto vyjadreniu prvostupňového správneho orgánu prokurátorka dala do pozornosti, že volebná kampaň spočíva v aktívnom šírení informácií majúcich za cieľ podporiť politický subjekt uchádzajúci sa o volenú funkciu a tak mu napomôcť k jej získaniu, ale môže spočívať aj v antikampani, ktorej cieľom je odradiť voličov od voľby politického oponenta (v danom prípade prezidentského kandidáta).

Ďalej prokurátorka poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 26/2019 z 26.05.2021: „Volebná kampaň má význam z hľadiska informovania voličov o kandidujúcich politických stranách a jednotlivých kandidátoch a tiež o tom, v akom stave je krajina po príslušnom volebnom období, a to z pohľadu vlády, ako aj z pohľadu opozície a ostatných kandidujúcich politických strán či jednotlivých kandidátov. Počas volebnej kampane je volič konfrontovaný s množstvom informácií v prospech, ale aj v neprospech kandidujúcich politických strán alebo jednotlivých kandidátov. Tieto informácie môžu mať rôzny charakter, obsah, kvalitu a validitu a na voličov môžu zapôsobiť dvojako – môžu podnietiť ich záujem o verejné veci a o spoločenskú diskusiu, ale môžu zapôsobiť aj opačne – môžu vyvolať stav apatie a bezmocnosti. To závisí nielen od subjektívneho prístupu voliča k informáciám, ktoré počas volebnej kampane dostáva, ale v objektívnej rovine aj od toho, ako sú informácie vo volebnej kampani podávané, či sú úplné alebo neúplné, objektívne alebo tendenčné, skreslené alebo neskraslené.“ Z citovaného nálezu Ústavného súdu SR, rovnako aj z druhej vety ust. § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani vyplýva, že zameranie volebnej kampane môže smerovať tak k získaniu volenej funkcie pre určitého kandidáta alebo naopak, smerovať k tomu, aby určitý kandidát volenú funkciu nezískal – antikampaň. Po obsahovej stránke je podstatou volebnej kampane, resp. antikampane poskytovanie informácií o činnosti, cieľoch a programe prezidentských kandidátov voličovi v snahe ovplyvniť jeho volebné rozhodnutie získaním hlasu v prospech jedného kandidáta alebo ho odradiť od hlasovania iného kandidáta.

V ďalšej časti protestu prokurátora prokurátorka uviedla, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí ďalej uviedol, že v danom prípade sa nejedná o volebnú kampaň, pričom poukazuje na spornosť výrokov prezentovaných v nahrávke, ktoré si jednotlivec môže vykladať odlišne, keďže príspevok [REDAKOVANÉ] prezentuje stranu Hlas, ktorú v zmysle uvedeného príspevku aj pán [REDAKOVANÉ] toho času stelesňoval, pričom uvedená propagácia strany Hlas nepriamo propagovala aj prácu p. [REDAKOVANÉ], ktorá je však s ním spätá ako s protagonistom tejto strany, a preto nemožno každú činnosť spočívajúcu v propagácii strany Hlas automaticky považovať za podporu kandidáta na prezidenta SR. S poukazom na rozvedený obsahový rámec pojmu volebná kampaň, ktorej podstatou je práve šírenie

informácií o cieľoch, činnosti a programe prezidentského kandidáta, sa nemožno s prezentovaným právnym názorom priestupkového úradu, že v danom prípade sa [REDAKOVANÉ] svojim príspevkom a obsahom videa zverejneným dňa 03.03.2024 na sociálnej sieti Facebook v dôsledku spornosti nemohol dopustiť volebnej kampane, a teda porušenia zákazu ustanoveného v § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani v prospech [REDAKOVANÉ] ako jedného z prezidentských kandidátov, stotožniť. V preskúvanom prípade je nepochybné a teda nesporné, že [REDAKOVANÉ] v priloženom videu k príspevku: „[REDAKOVANÉ] JE JEDNOZNAČNE NAJLEPŠÍM KANDIDÁTOM NA POST PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY. Viete prečo je [REDAKOVANÉ] najlepším kandidátom na prezidenta?“ propagoval v oblasti energetiky činnosť a zásluhy [REDAKOVANÉ] ako predstaviteľa strany Hlas – sociálna demokracia a to v súvislosti s nadchádzajúcimi prezidentskými voľbami, čím svojimi vyjadreniami priamo zasahoval do volebnej kampane v prospech jedného z kandidátov.

Prokurátorka v proteste prokurátora ďalej uvádza, že prvostupňový správny orgán v rozhodnutí ďalej argumentuje, že nemožno každú propagáciu strany Hlas považovať za podporu kandidáta na prezidenta, ktorou by došlo k naplneniu zakázanej volebnej kampane, nakoľko by týmto mohlo dôjsť k situácii, ktorá vedie k absolútnemu potláčaniu základných ľudských práv a slobôd, najmä k potláčaniu slobody prejavu. Ako bolo rozvedené vyššie, problematická sa nejaví propagácia politickej strany v prezidentských voľbách, ale nedovolené je konanie smerujúce k poskytovaniu akýchkoľvek informácií o činnosti kandidáta na prezidenta, v dôsledku čoho ani nie je na mieste argumentovať zásahom práva na slobodu prejavu. V tejto súvislosti uviedla, že právo na slobodu prejavu, ako je vymedzené v čl. 26 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútnym právom. V zmysle čl. 13 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Ústavy SR môže zákonodarca takéto právo za istých okolností zákonom obmedziť. Pri správnom vyvažovaní konfliktných ústavných práv, ktoré v tomto prípade možno zadefinovať ako právo na slobodu prejavu na jednej strane a slobodnú súťaž politických síl na strane druhej, je na mieste použiť prísnejší test proporcionality (keďže ide o konflikt základného ľudského práva a politického práva). Pri prvom substeste testu proporcionality sa skúma, v tomto konkrétnom prípade, právny základ obmedzenia práva na slobodu prejavu, ktorým je zákon o volebnej kampani v ust. § 2 ods. 3. zakazujúci činnosť tretích subjektov v prospech alebo neprospech politických subjektov vo voľbách. Môžeme teda konštatovať, že uvedené ustanovenie zákona do istej miery obmedzuje fyzické a právnické osoby v slobode prejavu v čase vedenia volebnej kampane. Pri teste vhodnosti môžeme definovať právom aprobovaný cieľ obmedzenia slobody prejavu fyzických a právnických osôb na zabezpečenie slobodnej súťaže politických síl v zmysle, že v čase volebnej kampane majú byť voliči ovplyvňovaní priamo kandidátmi vo voľbách a nie akoukoľvek inou osobou, čo zabezpečuje objektivitu a ideálnu slobodu v rozhodovaní občanov, a v neposlednom rade slúži aj na ochranu kandidátov vo voľbách. Takúto zákonnú úpravu je navyše možno nepochybne považovať za obmedzujúcu len v nevyhnutnej miere, nakoľko zákon jasne definuje časové obdobie, v ktorom je sloboda prejavu obmedzená, a teda odo dňa vyhlásenia volieb až do momentu začatia volebného moratória. V tomto smere záujem na zachovaní pravidiel slobodnej súťaže politických síl, rovnosti prezidentských kandidátov vo volebnej súťaži (rovnosť šancí) v čase pred voľbami neobmedzuje neprimerane právo na slobodu prejavu, či už kvalitatívne, alebo kvantitatívne.

Podľa prokurátorky prvostupňový správny orgán v odôvodnení protestom napadnutého rozhodnutia taktiež poukazuje na časť Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 25/2015 z 18.02.2015. Predmetné uznesenie Ústavného súdu SR v citovanej časti reaguje na sťažovateľmi tvrdené porušenie ust. § 30 ods. 11 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí (zákon účinný do 30.06.2015), ktoré zakazovalo v čase 48 hodín pred začatím volieb a počas volieb v rozhlasovom a televíznom vysielaní, v hromadných informačných prostriedkoch, v budovách, kde sídlia okrskové volebné komisie, a v ich bezprostrednom okolí vysielat' alebo zverejňovať informácie o politických stranách a nezávislých kandidátoch v ich prospech alebo v ich neprospech slovom, písmom, zvukom alebo obrazom. Uvedené ustanovenie teda zakazovalo zverejňovať informácie o politických subjektoch v čase od konca volebnej kampane do skončenia hlasovania (volebné moratórium) v rozhlasovom, televíznom vysielaní a v ďalších hromadných informačných prostriedkoch. Obdobným spôsobom bol v ust. § 15 ods. 12 zákona č. 46/1999 Z.z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov (zákon účinný do 30.06.2015) upravený zákaz zverejňovania informácií v čase volebného moratória aj počas volieb prezidenta. V súčasnosti je časový úsek volebného moratória vymedzený v ust. § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani tak, že sa jedná o časový úsek 48 hodín pred dňom konania volieb a v deň konania volieb až do skončenia hlasovania, počas ktorého je zverejňovanie informácií o.i. aj o kandidátoch na prezidenta v ich prospech a neprospech v rozhlasovom vysielaní, v televíznom vysielaní, v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, v periodických publikáciách, neperiodických publikáciách a v agentúrnom spravodajstve zakázané. Zákon o volebnej kampani porušenie volebného moratória spôsobom predpokladaným v ust. § 14 ods. 1 kvalifikuje ako správny delikt (§ 19 ods. 9) a v prípade, ak by sa ho dopustila fyzická osoba, za splnenia tam uvedených podmienok by právna kvalifikácia takého konania zodpovedala priestupku podľa § 20 ods. 1 predmetného zákona. Čo sa týka spôsobu vedenia volebnej kampane, zákon o volebnej kampani osobitne, na rozdiel od zákazu zverejňovania informácií o kandidátoch na prezidenta v čase volebného moratória, neustanovuje to, akým spôsobom

môže tretia strana volebnú kampaň viesť. Do úvahy preto prichádzajú v zásade všetky spôsoby, ktoré využívajú subjekty volebnej kampane, t. j. individuálni kandidáti a politické strany. Vzhľadom na to, že skutok prvostupňový správny orgán posudzoval z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani a nie ako skutok súvisiaci s porušovaním volebného moratória, možno dospieť k záveru, že právne úvahy a východiská prezentované Ústavným súdom SR v uznesení sp. zn. PL. 25/2015 z 18.02.2015, na ktoré priestupkový úrad v rámci svojej argumentácie poukázal, sú na daný prípad neaplikovateľné. Po vyhodnotení vyššie popísaného skutkového a právneho stavu prokurátorka dospela k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu je nezákonné. Zo zadokumentovaného skutkového stavu nepochybne vyplýva, že [REDAKOVANÉ] vyššie opísané vyjadrenia k osobe prezidentského kandidáta [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook zverejnil počas volebnej kampane a v priamej súvislosti s práve prebiehajúcou kandidatúrou [REDAKOVANÉ] na prezidenta Slovenskej republiky. V predmetnej súvislosti dáva do pozornosti vyjadrenia ako „[REDAKOVANÉ] JE JEDNOZNAČNE NAJLEPŠÍM KANDIDÁTOM NA POST PREZIDENTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY. Viete prečo je [REDAKOVANÉ] najlepším kandidátom na prezidenta?, „Líder Hlasu, [REDAKOVANÉ], počas svojho pôsobenia navštívil Azerbajdžan hneď trikrát, ako predseda vlády, podpredseda vlády a aj ako predseda parlamentu, a môžem potvrdiť že zanechal skutočne silnú stopu. Presne o tom je politika silného štátu Hlasu, v tomto prípade v oblasti energetiky, v ktorej garantom je práve Líder Hlasu a kandidát na prezidenta [REDAKOVANÉ], ten ešte pred voľbami a rovnako tak hneď po voľbách spoločne s pani ministerkou [REDAKOVANÉ] jasne komunikovali prioritu Hlasu zabezpečiť stabilné a bezpečné dodávky energií, a to za dostupné ceny pre všetkých ľudí na Slovensku a tiež firmy, či samosprávy, a to sme naplnili“, „Tento kontrast nemôže byť väčší a aj preto som presvedčený, že práve [REDAKOVANÉ] je jednoznačne najlepším kandidátom na post prezidenta Slovenskej republiky“. Tieto tvrdenia nemožno logickým postupom vyhodnotiť inak, ako majúce za cieľ ovplyvniť prebiehajúcu politickú kampaň v prospech kandidáta na prezidenta [REDAKOVANÉ]. Dotknuté príspevky boli zverejnené na sociálnej sieti Facebook z profilu [REDAKOVANÉ], jednalo sa o platené, sponzorované príspevky, pričom [REDAKOVANÉ] nebol osobou oprávnenou viesť politickú kampaň. Zákonodarcia explicitne zakazuje viesť politickú kampaň vo voľbách na prezidenta iným subjektom, ako práve kandidátom na prezidenta. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, považuje podanie protestu proti rozhodnutiu Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/389573-015zo dňa 05.12.2024, právoplatné dňa 08.01.2025, za dôvodné a toto navrhujem ako nezákonné zrušiť.

Prvostupňový správny orgán o proteste prokurátora upovedomil listom obvineného [REDAKOVANÉ] a vyzval ho, aby sa k protestu prokurátora vyjadril.

Vo svojom vyjadrení [REDAKOVANÉ] uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokovou časťou aj odôvodnením rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo predmetné priestupkové konanie zastavené. Protest prokurátora odmieta ako nedôvodný a právne neudržateľný. Má za to, že argumentácia prokuratúry je postavená na neprípustne extenzívnom a rýdzo formalistickom výklade zákona o volebnej kampani, ktorý celkom ignoruje hierarchiu právnych noriem a nadržanosť ústavných princípov. Zastáva názor, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia postupoval správne, keď uprednostnil ústavne konformný výklad zákona a konanie zastavil, pretože skutok, ktorý je predmetom konania, pri zohľadnení ústavných garancií slobody prejavu nie je priestupkom.

Ďalej svoje vyjadrenie rozdelil do štyroch častí.

1. Absencia materiálnej stránky priestupku a teleologický výklad zákona

Základným predpokladom vyvodenia administratívnoprávnej zodpovednosti za priestupok nie je len naplnenie jeho formálnych znakov uvedených v zákone, ale súčasne aj naplnenie stránky materiálnej, ktorou je spoločenská nebezpečnosť konania. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti. Protest prokurátora v celom svojom rozsahu stavia obvinenie výlučne na formálno-dogmatickom výklade § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, pričom abstrahuje od posúdenia, či predmetné konanie reálne ohrozilo záujem spoločnosti na férovej volebnej súťaži. V tomto konkrétnom prípade materiálna stránka priestupku celkom absentuje, a preto konanie nemôže byť kvalifikované ako priestupok.

Pri posudzovaní konania je nevyhnutné vychádzať z účelu zákona (ratio legis). Zákaz vedenia volebnej kampane tretími stranami bol do právneho poriadku zavedený s cieľom zabrániť obchádzaniu finančných limitov kandidátov a zamedziť masívnym, netransparentným kampaniam financovaným z neznámych zdrojov, ktoré by mohli zásadným spôsobom deformovať rovnosť šancí jednotlivých kandidátov. Zákonodarcia týmto zákazom sledoval elimináciu situácií, kedy by „tretie subjekty“ vynakladali desaťtisíce či státisíce eur na ovplyvnenie voličov, čím by fakticky

negovali pravidlá transparentnosti a limitov nákladov na kampaň. V kontexte uvedeného účelu zákona je nevyhnutné posúdiť intenzitu a rozsah jeho konania. Z vykonaného dokazovania, ako aj zo samotného spisu vyplýva, že išlo o jeden ojedinelý príspevok na sociálnej sieti, ktorého podpora (tzv. sponzoring) predstavovala sumu približne 100,- eur. Táto suma bola uhradená transparentne z osobných finančných prostriedkov fyzickej osoby. Z hľadiska celoštátnej prezidentskej kampane, kde sa legitímne náklady pohybujú v státisícoch eur, je suma 100,- eur bagatel'ná a objektívne nespôsobilá akýmkoľvek relevantným spôsobom ovplyvniť výsledok volieb alebo narušiť rovnosť zbraní medzi kandidátmi.

Ak by sme pristúpili na striktný výklad prokurátora, ad absurdum by sme museli sankcionovať každého občana, ktorý by si za symbolickú sumu (napr. 5 alebo 10 eur) zaplatil zvýšenie dosahu svojho názoru na sociálnej sieti, ak by tento názor čo i len jednou vetou spomenul niektorého kandidáta. Takýto prístup by bol v príkrom rozpore s princípom ultima ratio (princíp subsidiarity trestnej a administratívnej represie), podľa ktorého majú orgány verejnej moci uplatňovať sankčné mechanizmy len v prípadoch, ktoré predstavujú reálne spoločenské riziko.

V danom prípade absentuje akýkoľvek prvok organizovanej či skrytej kampane, ktorá by sa snažila obísť zákonné limity. Išlo o individuálny prejav politického postoja ale najmä o informovanie o jeho práci ako štátneho tajomníka v oblasti energetiky, ktorého forma (platený príspevok) slúžila len na technické zabezpečenie doručenia informácie adresátom. Vzhľadom na nulovú spoločenskú nebezpečnosť tohto konania a zanedbateľný rozsah vynaložených prostriedkov je zrejmé, že hoci mohlo dôjsť k formálnemu naplneniu litery zákona, nedošlo k naplneniu jeho ducha ani materiálnej podstaty priestupku. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania bolo preto nielen zákonné, ale aj jediné spravodlivé a logické vyústenie danej veci.

2. Ústavné konformný výklad slobody prejavu a politickej diskusie

Druhým a z hľadiska princípov právneho štátu kľúčovým dôvodom, pre ktorý považuje protest prokurátora za nedôvodný, je jeho rozpor s ústavným právom na slobodu prejavu zakotveným v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prokuratúra vo svojom proteste pristupuje k výkladu zákona o volebnej kampani izolovane, bez zohľadnenia ústavného imperatívu, podľa ktorého musí byť akékoľvek obmedzenie základných práv vykladané reštriktívne, zatiaľ čo výkon týchto práv musí byť vykladaný extenzívne.

Politický prejav, vrátane vyjadrovania podpory či kritiky verejne činným osobám, požíva v demokratickej spoločnosti najvyššiu možnú mieru ochrany. Ústavný súd SR, ako aj Európsky súd pre ľudské práva, dlhodobo judikujú, že sloboda politickej diskusie je samotnou podstatou demokratického zriadenia. Ustanovenie § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, ktoré zakazuje činnosť iných subjektov na podporu kandidáta, nemožno aplikovať mechanicky na každé verejné vyjadrenie politika či občana, a to ani v prípade, ak je spojené s určitými nákladmi. Takýto výklad by v praxi znamenal neprípustnú cenzúru, kedy by štát počas volebnej kampane fakticky zakázal akúkoľvek verejnú politickú diskusiu, ktorá sa netýka priamo kandidujúcich subjektov, no okrajovo s voľbami súvisí. Ohradzuje sa voči argumentácii prokurátora, ktorá kriminalizuje použitie platenej propagácie (tzv. sponzoring príspevku) na sociálnej sieti. Sloboda prejavu podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR nezahŕňa len právo informácie prijímať, ale ich aj slobodne „vyhľadávať a rozširovať“. V podmienkach digitálnej éry 21. storočia je využitie technických prostriedkov sociálnych sietí na zvýšenie dosahu príspevku legitímny nástroj na realizáciu ústavného práva „rozširovať“ informácie. Ak by sme prijali tézu prokuratúry, že zaplatenie akejkoľvek sumy (v tomto prípade marginálnych 100 eur) automaticky mení ústavné chránený názor na nezákonnú volebnú kampaň, popreli by sme samotný zmysel slobody prejavu v online priestore. Znamenalo by to, že občan má právo hovoriť, ale nemá právo byť vypočutý širším okruhom adresátov, ak na to využije moderné komunikačné nástroje. Takýto reštriktívny prístup orgánov verejnej moci by nevyhnutne viedol k odradzujúcemu účinku na verejnú diskusiu. Verejní činitelia, ale aj bežní občania, by boli pod hrozbou sankcií nútení k autocenzúre a vyhýbali by sa vyjadrovaniu k veciam verejného záujmu v čase pred voľbami, len aby sa nevystavili riziku perzekúcie za „nepovolenú kampaň“. Takýto stav je v demokratickej spoločnosti neakceptovateľný.

Zvlášť dôležitou je otázka zverejňovanie príspevkov na sociálnej sieti, ku ktorej zaujal vo vzťahu k volebnej „súťaži“ jednoznačné stanovisko aj Najvyšší správny súd SR. Podľa rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa, sp. zn.: 14Svp/8/2022 zo dňa 31.1.2023, cit.: „...z povahy siete Facebook ako rozsiahleho komunikačného webového systému, ktorý je primárne prostriedkom sociálnej komunikácie, a nie prostriedkom pravidelného informovania verejnosti, vyplýva, že túto sociálnu sieť nemožno považovať za hromadný informačný prostriedok, na ktorý by sa vzťahoval zákaz ustanovený v § 14 ods. 1 zákona o volebnej kampani (napr. PL. ÚS 25/2015). Ústavný súd obdobný záver formuloval aj vo veci vedenej pod sp.zn. PL. ÚS 42/2011, keď uviedol, že prístup verejnosti na sociálnu sieť Facebook je viazaný na registráciu prostredníctvom e-mailu s uvedením mena a hesla, t.j. je určitým spôsobom obmedzený, a preto nemožno informácie uverejnené na sociálnej sieti Facebook považovať za také, ktoré by práve vzhľadom na podmienky prístupu na túto sieť dosahovali rozsahom svojho rozšírenia medzi

verejnou intenzitou porušenia volebného moratória. Z uvedeného vyplýva, že ak sú hoci aj hanlivé informácie o kandidátoch zverejňované v diskusiách na sociálnej sieti Facebook nemožno toto z pohľadu žalobcu nežiaduce konanie vyhodnocovať z hľadiska ustanovení zákona o volebnej kampani. Z uvedeného rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR je zrejmé, že nemožno zverejňovanie (hoci aj hanlivých výrokov o kandidátoch) na sociálnej sieti, a to ani v čase moratória, posudzovať v kontexte zákona o volebnej kampani. Uvedené rozhodnutie sa týkalo príspevkov zverejnených bez finančnej podpory, k tomuto aspektu svojho konania sa však vyjadril v 1. bode tohto vyjadrenia, preto ani tento prvok, vzhľadom na uvedené argumenty, nepovažuje za tak zásadný, aby spôsobil protiprávnosť svojho konania.

Je preto nevyhnutné aplikovať test proporcionality a dospieť k záveru, že záujem na ochrane formálnych pravidiel volebnej súťaže nemôže prevážiť nad fundamentálnym právom na slobodu prejavu, obzvlášť v situácii, kedy išlo o ojedinelý, transparentne označený a finančne zanedbateľný prejav politického postoja verejného činiteľa, ktorý primárne informoval o svojej agende v oblasti energetiky a sekundárne vyjadril dôveru svojmu straníckemu lídrovi. V nadväznosti na uvedené zdôrazňuje, že akceptovanie právneho názoru prokuratúry by v praxi znamenalo uprednostnenie rýdzo mechanického jazykového výkladu zákona pred jeho zmyslom a predovšetkým pred Ústavou SR. Je presvedčený, že jazykový výklad v podaní prokuratúry sa v tomto prípade dostáva do priameho rozporu s ústavným poriadkom, nakoľko z legitímneho obmedzenia volebnej kampane robí nástroj na potláčanie politickej komunikácie. Vyhovenie protestu prokurátora by vytvorilo nebezpečný precedens, ktorý nemá v demokratickom právnom štáte miesto. Ak by štát začal sankcionovať občanov za to, že za účelom šírenia svojho politického názoru využijú platené technologické nástroje, fakticky by tým zaviedol trestanie za prejav. Takýto prístup, kedy štát striktné kontrolyje a reštriktívne postihuje formy šírenia politických myšlienok, je typickým znakom totalitných režimov, nie pluralitnej demokracie, ktorá má byť založená na slobodnej súťaži názorov.

3. Agitačná činnosť a politická komunikácia verejného činiteľa

Prokurátor vo svojom proteste zakladá záver o nezákonnosti konania na zjednodušenej interpretácii jednej vety obsiahnutej v príspevku, ktorú vytrháva z celkového kontextu a účelu zverejneného videa. Pre správne právne posúdenie vecí je však nevyhnutné príspevok analyzovať ako celok, zohľadňujúc postavenie autora príspevku a aktuálnu politickú situáciu v čase jeho zverejnenia. Predmetné video nespĺňa definíčné znaky volebnej kampane, ale predstavuje legitímne informovanie verejnosti o činnosti politickej strany a jej predstaviteľov, čo je imanentnou súčasťou politického súboja v parlamentnej demokracii.

Zverejnený príspevok v zásade nevybočuje z rámca štandardných príspevkov, ktoré politickí predstavitelia, a tiež politické strany zverejňujú na priebežnú propagáciu svojej činnosti. Sociálne siete sú významným nástrojom pre politikov, ktorí ich prostredníctvom komunikujú so svojimi voličmi a posilňujú svoju politickú značku. Z tohto hľadiska považuje za irelevantné, že v danom čase prebiehala i volebná kampaň na prezidenta Slovenskej republiky. Z ustanovení zákona vyplýva, že volebná kampaň je podľa § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani „akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, smerujúca k propagácii ich činnosti, cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa prvej vety.“

Z legálnej definície pojmu volebná kampaň je jednoznačné, že musí kumulatívne spĺňať viaceré znaky: i) akákoľvek činnosť politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí a kandidátov, za ktorú sa obvykle platí úhrada, ii) takáto činnosť smeruje k propagácii činnosti spomínaných subjektov, ich cieľov a programu za účelom získania funkcie volenej podľa osobitného predpisu, iii) rozumie sa tým činnosť v prospech aj v neprospech subjektov podľa bodu i).

V predmetnej volebnej kampani na prezidenta Slovenskej republiky nebol kandidátom a jeho činnosť nesmerovala k získaniu funkcie volenej podľa osobitného predpisu. Z tohto dôvodu jeho konanie nemohlo napĺňať znaky konania vo volebnej kampani i) a ii). Príspevok bol prejavom osobnej povahy mňa ako politika, pričom nebol ani jedným zo subjektov uvedených v § 2 ods. 1 zákona o volebnej kampani. Otázkou tak zostáva bod iii), a to či bol príspevok v prospech jedného z kandidátov, alebo v ich neprospech.

Z tohto hľadiska možno uviesť, že hlavným účelom príspevku bola štandardná prezentácia jeho práce v období mimo volebnej kampane volieb do Národnej rady SR, na ktorú sa nevzťahovali ustanovenia zákona o volebnej kampani. Obsahom príspevku nebola primárne výzva na voľbu konkrétneho kandidáta, ale odborná a politická reflexia v oblasti energetiky a hospodárstva. Video sa podrobne venovalo jeho pracovnej ceste ako predstaviteľa štátu (v danom čase štátneho tajomníka Ministerstva hospodárstva SR) do Azerbajdžanu, otázkam energetickej bezpečnosti Slovenska a komparácii prístupu súčasnej vládnej koalície s prístupom predchádzajúcich vlád. V príspevku vystupoval ako odborník apolitický nominant strany HLAS - sociálna demokracia, pričom jeho vyjadrenia smerovali k prezentácii výsledkov práce tejto strany. Ak prokurátor argumentuje vetou z príspevku, ktorá uvádzala, že [REDAKOVANÉ] je „najlepší kandidát“, opomína skutočnosť, že toto vyjadrenie je logickým a subjektívnym

hodnotiacim úsudkom autora, ktorý vychádza z ním prezentovaných faktov o politickej práci a odbornosti minulej vlády a strany Hlas - sociálna demokracia. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť doktrínu neoddeliteľnosti osoby a funkcie. ██████████ v rozhodnom čase zastával funkciu predsedu Národnej rady SR a predsedu vládnej politickej strany, ktorej členom je aj on. Nemožno akceptovať výklad, podľa ktorého by sa v čase volebnej kampane museli všetci predstavitelia vládnej moci a ich spolupracovníci zdržať akéhokoľvek pozitívneho hodnotenia práce svojho nadriadeného alebo predsedu strany len preto, že táto osoba sa uchádza o volenú funkciu. Takýto prístup by viedol k absurdnej situácii, kedy by bola počas kampane fakticky zakázaná akákoľvek pozitívna prezentácia výsledkov práce vlády alebo parlamentu.

Sankcionovanie takéhoto prejavu by znamenalo, že zákon o volebnej kampani je zneužívaný na umlčanie politických oponentov v rámci ich bežnej komunikačnej agendy. Ak účastník konania zdieľal video, ktoré sumarizuje dôležité štátno-politické témy, a doplnil ho svojím názorom na spôsobilosť lídra strany tieto témy zastrešovať, vykonával tým svoju prirodzenú politickú činnosť. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu správne identifikovalo, že hranica medzi informovaním o práci politika a volebnou kampaňou je v prípade verejných činiteľov veľmi tenká, a v pochybnostiach je potrebné rozhodnúť v prospech zachovania slobody prejavu. Zverejnený príspevok bol svojou povahou politickou reakciou a prezentáciou hodnôt, nie organizovanou kampaňovou aktivitou tretej strany v zmysle reštriktívnych ustanovení volebného zákona.

V tomto kontexte je potrebné poukázať i na judikatúru súdnych orgánov Slovenskej republiky k predmetnej problematike, napríklad uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn.: PL. ÚS 22/2017-10 zo dňa 12.12.2017, podľa ktorého, cit.: „...izolované tvrdenia samy osebe nie sú spôsobilé bezprostredne a priamo ovplyvniť rozhodovanie voličov. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej už viackrát pri posudzovaní námietok sťažovateľov smerujúcich proti porušovaniu pravidiel volebnej kampane zdôraznil, že nemožno podceňovať voliča. “ Práve v tomto kontexte je nevyhnutné poukázať na kvantitatívny a kvalitatívny nepomer medzi odborným obsahom príspevku a tými jeho časťami, ktoré prokurátor napáda. K jeho konaniu je potrebné uviesť, že nie len zdieľanie príspevku, ktorý spomenul voľby na prezidenta je izolované jednotlivé konanie, ale aj v samotnom príspevku ide o izolovaný prípad krátkeho konštatovania, kde v prejave, ktorého rozsah bolo približne 14 viet, spomenul fakt, že ██████████ je kandidátom na prezidenta, jediná veta a práve táto veta má byť podľa tvrdení prokuratúry dostatočným konaním na naplnenie skutkovej podstaty priestupku. Prokurátor tak zamieňa akcesorický (vedľajší) prejav za dominantný účel jeho vyjadrenia, napriek tomu, že vo svojom proteste (str. 9) sám uznáva odborný charakter videa, no napriek tomu tejto skutočnosti neprpisuje žiadnu váhu. Takýto prístup prokuratúry je ukážkovým príkladom účelového vytrhávania z kontextu. Objektívny pozorovateľ musí vnímať príspevok ako celok a ako celok bol tento príspevok jasne zameraný na tému energetickej bezpečnosti štátu. Jedna veta o kandidatúre v prevažujúcom objeme odborných informácií nemôže transformovať informačnú aktivitu člena vlády na platenú volebnú kampaň tretej strany.

Absencia materiálnej stránky priestupku je pri takomto nepomere faktov a názorov úplne zjavná.

4. Absencia zavinenia a subjektívna stránka konania účastníka

Z hľadiska právnej teórie a zákonnej úpravy administratívnej zodpovednosti je nevyhnutným predpokladom uznania viny za priestupok kumulatívne naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, vrátane jej subjektívnej stránky, teda zavinenia. Má za to, že v posudzovanom prípade nebol preukázaný úmysel, ba ani nedbanlivosť smerujúca k porušeniu zákona o volebnej kampani. Pri zverejnení a následnom technickom podporení príspevku na sociálnej sieti konal v hlbokom presvedčení, že realizuje svoje ústavne garantované právo na slobodu prejavu a svoju zákonnú povinnosť politika informovať verejnosť o aktuálnych otázkach štátnej politiky.

Jeho dobrá viera sa v tomto prípade opiera o legitímny predpoklad, že informovanie o energetickej bezpečnosti štátu a prezentácia odborných postojov k dôležitým vládnym témam nemôže byť v demokratickom štáte považované za protiprávne konanie. Ak príspevok uhradil z osobných finančných prostriedkov, urobil tak transparentne, pod svojím vlastným menom a s cieľom zabezpečiť, aby sa jeho odborný názor dostal k občanom v čase prebiehajúcej verejnej debaty. Práve táto otvorenosť a transparentnosť vylučuje akýkoľvek konšpiratívny alebo obchádzajúci úmysel, ktorý by bol inak prítomný pri snahe o vedenie nelegálnej, skrytej kampane prostredníctvom tretích strán.

Protest prokurátora v tomto smere nepredkladá žiadne relevantné dôkazy o tom, že by vedome smeroval k narušeniu volebnej súťaže. Naopak, jeho konanie bolo motivované snahou o politickú transparentnosť a otvorenú komunikáciu so svojimi voličmi a občanmi SR. Vzhľadom na to, že judikatúra v tejto oblasti nie je ustálená a samotný zákon o volebnej kampani vykazuje v prípade tretích strán značnú mieru interpretačnej neistoty, o čom svedčia aj prebiehajúce súdne spory v obdobných veciach, nie je možné pripísať mu ako účastníkovi konania zavinenie ani vo forme nevedomej nedbanlivosti. V danej veci totiž nemohol vedieť, že technické zabezpečenie dosahu politického názoru sumou 100 eur bude orgánmi prokuratúry interpretované ako závažný priestupok proti zákonu o volebnej

kampani. Absencia subjektívnej stránky konania tak tvorí ďalšiu neprekonateľnú prekážku pre vyvodenie sankčnej zodpovednosti, čo potvrdzuje správnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania.

Na záver svojho vyjadrenia [REDAKOVANÉ] uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä s poukazom na nutnosť ústavne konformného výkladu zákona o volebnej kampani, ktorý nesmie neprímerane zasahovať do slobody prejavu a politickej diskusie, navrhuje, aby správny orgán:

I. Protestu prokurátora nevyhovel,

II. Potvrdil správnosť rozhodnutia Okresného úradu Bratislava odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2024/389573-015 zo dňa 05.12.2024, ktorý konanie zastavil, nakoľko skutok nie je priestupkom.

Prvostupňový správny orgán protestu prokurátora nevyhovel a podľa § 24 ods. 6 zákona o prokuratúre odstúpil protest spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu.

V odstúpení protestu prokurátora nadriadenému orgánu prvostupňový správny orgán uviedol, že naďalej zastáva názor, že uvedené výroky v nahrávke nemožno posúdiť, nakoľko vyššie uvedené časti pôsobia veľmi sporne, nakoľko každý jednotlivец si uvedené výroky p. [REDAKOVANÉ] môže vyložiť odlišne. [REDAKOVANÉ] je verejne známa osobnosť – politik, ktorého aj vyslovený názor je spôsobilý oslovit' ľudí a prezentáciou o strane Hlas, ktorú v zmysle uvedeného príspevku aj p. [REDAKOVANÉ] toho času stelesňoval. Pričom uvedená propagácia strany Hlas nepriamo propagovala aj prácu p. [REDAKOVANÉ], ktorá je však s nim spätá, nakoľko p. [REDAKOVANÉ] bol toho času hlavným protagonistom strany. Napriek uvedenému stále platí, že nemožno každú činnosť v tomto prípade propagáciu strany Hlas, ako už bolo vyššie spomenuté, automaticky považovať za podporu kandidáta na prezidenta SR, ktorou by došlo k naplneniu zakázanej volebnej kampane v zmysle § 2 ods. 3, nakoľko by tým mohlo dôjsť k situácii, ktorá vedie k absolútnemu potláčaniu základných ľudských práv a slobôd, najmä k potláčaniu slobody prejavu.

Správny orgán sa v danom prípade nechal viesť úvahou, na základe ktorej dospel k vydaniu rozhodnutia, a teda že „Ak je teda určité konanie skutočne sporné a nevieme ho bez zásadnejších pochybností označiť za volebnú kampaň, mala by sa uprednostniť „sloboda“ jednotlivca, teda predmetné konanie by sa nemalo nepovažovať za volebnú kampaň.“

(DOMIN, M. Zákon č. 181/2014 Z. z. o volebnej kampani. Komentár. Bratislava: Walters Kluwer SR s. r. o., 2019, 228 s.)

Z toho dôvodu správny orgán aplikoval klasický ústavno-právny výkladový princíp „in dubio pro libertate“ teda v pochybnostiach v prospech slobody.

Naďalej je toho názoru, že nie je možné preukázať, že konanie [REDAKOVANÉ], kedy na sociálnej sieti uverejnil predmetný príspevok, spočívalo práve v jednej z podstát volebnej kampane, teda v „aktivite“, t. j. v čínorodej iniciatíve buď politickej strany, politického hnutia, koalície politických strán a politických hnutí alebo kandidátov, prípadne platných iných subjektov, ktorá sa zameriava na aktívne šírenie, zverejňovanie, resp. propagovanie, či už kandidujúcej politickej strany ako takej, alebo jej kandidáta, poprípade nezávislého kandidáta, spôsobom slúžiacim na jeho podporu a prospech.

Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava (ďalej len „nadriadený orgán“) po preštudovaní rozhodnutia napadnutého protestom prokurátora, administratívneho spisu vzťahujúceho sa k tomuto rozhodnutiu, ako aj samotného protestu prokurátora a vyjadrenia prvostupňového správneho orgánu, dospel k záveru, že protest prokurátora je dôvodný, a preto je protestu prokurátora potrebné vyhovieť a rozhodnutie zrušiť, nakoľko rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom, pretože rozhodnutie nevychádza z riadne zisteného skutkového stavu veci.

Nadriadený orgán z predloženého spisového materiálu zistil, že dňa 12.04.2024 prvostupňový správny orgán prijal od Štátnej komisie pre voľby a kontrolu financovania politických strán podnet neziskovej organizácie MEMO98, v zast. [REDAKOVANÉ] zo dňa 05.04.2024, na základe ktorého sa mal [REDAKOVANÉ] dopustiť priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani. V zmysle § 18 ods. 2 správneho poriadku dorúčením oznámenia o začatí konania [REDAKOVANÉ] dňa 13.05.2024 prvostupňový správny orgán začal konanie o priestupku na úseku volieb podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani, ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ] tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024 uverejnením plateného príspevku dňa 03.03.2024 mal viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícii politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje. Súčasne s oznámením o začatí konania vyzval obvineného [REDAKOVANÉ] aby sa k veci písomne vyjadril. Na deň 22.10.2024 nariadil prvostupňový správny

orgán ústne pojednávanie priestupku, na ktoré si predvolal ako obvineného [REDAKOVANÉ], a ako svedka stranu HLAS – sociálna demokracia. Obvineného [REDAKOVANÉ] ako aj svedka stranu HLAS – sociálna demokracia na ústnom pojednávaní priestupku zastupoval na základe splnomocnení [REDAKOVANÉ]. Dňa 05.12.2024 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým konanie vo veci priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) zákona o volebnej kampani., ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ], tým, že na sociálnej sieti Facebook v čase volebnej kampane volieb prezidenta Slovenskej republiky v roku 2024, ktorá trvala v rámci 1. kola volieb od 09.01.2024 do 21.03.2024, mal uverejnením plateného príspevku dňa 03.03.2024 viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takáto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, zastavil.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 18 ods. 1 správneho poriadku, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku, konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne mu orgánu príslušne mu vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 67 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh.

Podľa § 77 zákona o priestupkoch, výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Prokurátorka v rámci protestu prokurátora obsiahlym spôsobom argumentuje, prečo je rozhodnutie o zastavení konania vo veci priestupku nezákonné, pričom sa hlavne zameriava na jednotlivé časti a argumentáciu prvostupňového správneho orgánu v odôvodnení rozhodnutia a uvádza, v čom a z akých dôvodov, je táto argumentácia prvostupňového správneho orgánu nesprávna, pričom rozoberá konkrétne niektoré časti vyjadrenia [REDAKOVANÉ], ktoré mali byť zverejnené na sociálnej sieti Facebook.

Podľa § 3 ods. 5, § 32 ods. 1 ako aj § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. V danom prípade to znamená, zistenie skutočnosti, kto, kde, kedy a presne aký príspevok zverejnil. Až

po presnej identifikácii príspevku a jeho obsahu možno pristúpiť k jeho právnomu posúdeniu, a teda či obsah tohto príspevku je alebo nie je volebnou kampaňou, a či zverejnením tohto príspevku došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku alebo nie. Výrok rozhodnutia takéto požiadavky na spoľahlivo zistený skutkový stav nespĺňa, keďže príspevok identifikuje iba tým, že príspevok mal byť platený, bol zverejnený [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook dňa 03.03.2024. Ďalšia časť výroku rozhodnutia o tom, že týmito príspevkami mal [REDAKOVANÉ] viesť sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR, i keď takéto činnosť iných subjektov okrem politických strán, politických hnutí, koalícií politických strán a politických hnutí a kandidátov sa zakazuje, nemožno považovať za presnú identifikáciu tohto príspevku, ale ide iba o jeho hodnotenie, navyiac ktoré je v rozpore so samotným výrokom o zastavení konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že tento príspevok nie je priestupkom. Na jednej strane teda prvostupňový správny orgán uvádza, že týmto príspevkom [REDAKOVANÉ] viedol sponzorovanú činnosť v prospech resp. neprospech kandidáta na prezidenta SR (čo je v podstate definícia volebnej kampane) a súčasne tým istým výrokom rozhodnutia uviedol, že skutok nie je priestupkom, nakoľko tento príspevok nebol volebnou kampaňou, tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia.

Výrok rozhodnutia má v presnej, stručnej a úplnej formulácii obsahovať záver správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého je rozhodnuté. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o prejednávacom priestupku musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby celé konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ust. § 77 zákona o priestupkoch ako aj z ust. § 47 ods. 2 správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorým je i rozhodnutie o priestupku je nevyhnutné presne vymedziť skutok a popísať konkrétne konanie za aké má byť obvinený z priestupku postihnutý, prípadne konania, ktoré jednoznačne vylučuje deliktuálnu zodpovednosť obvineného. Uvedené obdobie platí aj v prípade, že správny orgán konanie zastavuje podľa ust. § 76 ods. 1 zákona o priestupkoch. To je možné v danom prípade zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich nielen kým, kedy a kde mal byť príspevok zverejnený, ale aj samotným obsahom tohto príspevku, ktorým mal byť priestupok spáchaný. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná nielen pre celé priestupkové konanie, ale aj pre konanie, ktoré správny orgán zo zákonných dôvodov zastavuje, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie a res iudicata, pre určenie rozsahu dokazovania, ako aj z dôvodu vylúčenia vydania arbitrárneho rozhodnutia. Až takto vydané rozhodnutie môže jednoznačne určiť, čoho sa mal obvinený z priestupku dopustiť a v čom spáchaný priestupok spočíva, prípadne dôvody, pre ktoré skutok nie je priestupkom. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pričom nepostačuje, ak by tieto náležitosti boli uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva práve v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práva a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorej je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia, povinnosti či sankcie boli uložené, prípadne ako v danom prípade, presne aké konanie o priestupku bolo rozhodnutím zastavené.

Bez presnej identifikácie skutku jeho popisom vo výroku rozhodnutia nie je možné skutok posúdiť po právnej stránke, a tým ani preskúmať takéto rozhodnutie v rámci riadnych alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov. Preskúmaním protestom prokurátora napadnutého rozhodnutia ako aj s vecou súvisiacim administratívnym spisom nadriadený orgán zistil, že nielen vo výroku rozhodnutia, ale ani v oznámení o začatí konania, predvolaní na ústne pojednávanie priestupku a ani v zápisnici o prejednávaní priestupku absentuje či už komplexné znenie príspevku [REDAKOVANÉ] alebo jeho relevantná časť, ktorou mala byť naplnená skutková podstata prejednávaneho priestupku. Pritom presná identifikácia príspevku s uvedením jeho znenia bola potrebná už v čase začatia konania o priestupku. Tu treba uviesť, že daný priestupok sa prejednáva podľa § 67 ods. 1 zákona o priestupkoch z úradnej povinnosti a konanie bolo začaté prvým úkonom voči účastníkovi konania, a teda oznámením [REDAKOVANÉ] o začatí konania o priestupku. Pred začatím konania o priestupku by mal mať správny orgán prejednavajúci priestupok ustálený skutok tak, aby minimálne v hrubých rysoch vyplývalo, že tento skutok môže byť priestupkom. Nedostatočná identifikácia skutku pri začatí konania ako aj v jeho priebehu môže zapríčiniť porušenie práva obvineného na obhajobu, keď bez presnej identifikácie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa nemôže k takémuto skutku, riadne vyjadriť a navrhovať dôkazy, klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke a pod.

Vzhľadom k tomu, že protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti neobsahuje presné vymedzenie skutku, keď nepopisuje konkrétne konanie (príspevok s uvedením konkrétnych jeho častí výrokov) pre ktoré bolo vedené konanie, a ktoré bolo následne rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu z dôvodu, že ním nebol spáchaný priestupok zastavené, nadriadený orgán sa nevie vyjadriť nielen k argumentácii prokurátorky v proteste prokurátora ku konkrétnym vyjadreniam prvostupňového správneho orgánu uvedeným v odôvodnení

rozhodnutia, ale ani k predloženiu protestu prokurátora prvostupňovým správnyim orgánom. V danom prípade bez presného vymedzenia skutku o ktorom sa konalo a zistenia skutkového stavu by v prípade právneho posúdenia nadriadeným orgánom išlo iba o nanajvýš hypotetické vyjadrenie, bez akejkoľvek relevancie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko nadriadený orgán po preskúmaní napadnutého záznamu o odložení veci a protestu prokurátora nenašiel žiadne dôvody na to, aby protestu prokurátora nevyhovel a protestom prokurátora napadnuté rozhodnutie ponechal v platnosti, podľa § 24 ods. 7 zákona o prokuratúre protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, číslo: Pd 135/25/1101-4 zo dňa 28.11.2025 vyhovel a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava č. OU-BA-OVVS2-2024/389573-015 zo dňa 05.12.2024, právoplatné dňa 08.01.2025, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch zastavil priestupkové konanie proti obvinenému [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] zo spáchania priestupku podľa § 20 ods. 1 písm. b) v spojení s § 2 ods. 3 zákona o volebnej kampani, zrušil.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu o proteste prokurátora môžu prokurátor a účastníci konania podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom úrade Bratislava, odbore opravných prostriedkov, referáte vnútorných vecí, Tomášikova 46, 832 05 Bratislava. Toto rozhodnutie je po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku preskúmateľné súdom.

[REDAKOVANÉ]
vedúci odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Sufix: 10010

Doručuje sa

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Slovenská republik
Krajská prokuratúra v Bratislave, Okresná prokuratúra Bratislava I, Vajnorská 1317/47, 831 03 Bratislava-Nové Mesto, Slovenská republika
Okresný úrad Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášiková 46, 832 05 Bratislava-Nové Mesto, Slovenská republika